

УДК 327:339.9:339.92
DOI: 10.60022/3(5)-27S

Лютак Олена Миколаївна

доктор економічних наук,
професор кафедри економіки та міжнародних економічних відносин,
Луцький національний технічний університет, Україна

Liutak Olena

Doctor of Economics

Professor of the Department of Economics and International Economic Relations,
Lutsk National Technical University, Ukraine

ORCID: 0000-0002-4293-0586

Баула Олена Вікторівна

кандидат економічних наук, доцент,
завідувач кафедри міжнародних економічних відносин,
Луцький національний технічний університет, Україна

Baula Olena

PhD in Economics, Associate Professor

Head of the Department of International Economic Relations

Lutsk National Technical University, Ukraine

ORCID: 0000-0003-2609-0211

ІНДЕКС ГЛОБАЛЬНОЇ ДИПЛОМАТІЇ ЯК ОСНОВА КОНЦЕПТУАЛЬНОГО ДИЗАЙНУ НАСТУПАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН

Анотація. У статті досліджено роль Індексу глобальної дипломатії як базового елемента концептуального дизайну наступальної моделі економічної взаємодії та інтеграції країн у сучасних умовах трансформації світогосподарської системи. Визначено, що Індекс глобальної дипломатії є інтегральним показником міжнародної присутності держави, який характеризує масштаби її дипломатичних мереж, рівень інституційної взаємодії та потенціал гео економічного впливу. Проаналізовано основні підходи до оцінювання дипломатичної активності держав та сучасні тенденції розвитку економічної дипломатії. Встановлено, що країни з розвинутою мережею дипломатичних представництв мають вищий потенціал інтеграції у міжнародні ринки, залучення інвестицій, розвитку торговельно-економічного співробітництва та формування стратегічних партнерств. Особливу увагу приділено діяльності Lowy Institute та особливостям формування Global Diplomacy Index як міжнародного аналітичного інструменту оцінювання дипломатичної присутності держав. Обґрунтовано доцільність використання Індексу глобальної дипломатії як стратегічного орієнтира при формуванні зовнішньоекономічної політики держав. Визначено перспективи використання дипломатичного потенціалу України у процесах європейської інтеграції, післявоєнного відновлення та диверсифікації міжнародних економічних зв'язків.

Ключові слова: глобальна дипломатія, економічна дипломатія, міжнародні економічні відносини, інтеграція країн, гео економічна конкуренція, дипломатична мережа, зовнішньоекономічна політика, Global Diplomacy Index, міжнародна взаємодія, економічна інтеграція.

GLOBAL DIPLOMACY INDEX AS A BASIS FOR THE CONCEPTUAL DESIGN OF THE FUTURE MODEL OF ECONOMIC INTERACTION AND INTEGRATION OF COUNTRIES

Abstract. The article examines the role of the Global Diplomacy Index as a fundamental element of the conceptual design of an offensive model of economic interaction and integration of countries in the context of the transformation of the global economic system. It is substantiated that under conditions of intensified geoeconomic competition, fragmentation of global markets, digitalization of international relations, and

transformation of global value chains, the diplomatic infrastructure of a state acquires strategic importance as an instrument for ensuring economic interests. It is determined that the Global Diplomacy Index is an integrated indicator of a country's international presence, characterizing the scale of diplomatic networks, the level of institutional interaction, and the potential of geoeconomic influence. The main approaches to assessing diplomatic activity and modern trends in the development of economic diplomacy are analyzed. It is established that countries with extensive diplomatic networks have greater potential for integration into international markets, attracting investments, developing trade and economic cooperation, and forming strategic partnerships. Particular attention is paid to the activities of the Lowy Institute and the peculiarities of the formation of the Global Diplomacy Index as an international analytical tool for assessing diplomatic presence. It is proved that the offensive model of economic interaction involves the active use of diplomatic, economic, and institutional mechanisms to expand a country's international economic presence. The expediency of using the Global Diplomacy Index as a strategic guideline in the formation of the state's foreign economic policy is substantiated. The prospects for using Ukraine's diplomatic potential in the processes of European integration, post-war recovery, and diversification of international economic relations are identified.

Keywords: *global diplomacy, economic diplomacy, international economic relations, integration of countries, geoeconomic competition, diplomatic network, foreign economic policy, Global Diplomacy Index, international interaction, economic integration.*

Постановка проблеми. Актуальність дослідження особливостей врахування індексу глобальної дипломатії при формуванні сучасних міжнародних економічних відносин зумовлена зростаючою роллю дипломатичних інструментів у забезпеченні економічних інтересів держав. Умови глобалізації та посилення геоекономічної конкуренції актуалізують необхідність інтеграції політико-дипломатичних чинників у процеси економічного співробітництва. Індекс глобальної дипломатії виступає узагальненим індикатором ефективності зовнішньополітичної присутності держави, що безпосередньо впливає на її економічні можливості на міжнародній арені. У сучасному світі дипломатичні мережі, інституційна присутність та якість міжнародних зв'язків стають важливими драйверами залучення інвестицій, розвитку торгівлі та доступу до нових ринків. Особливої значущості це набуває в умовах нестабільності світової економіки, зростання протекціоністських тенденцій та трансформації глобальних ланцюгів доданої вартості. Врахування індексу глобальної дипломатії дозволяє більш комплексно оцінювати позиції держави у системі міжнародних економічних відносин.

У сучасних умовах трансформації глобального економічного середовища міжнародна взаємодія держав дедалі більше визначається не лише класичними дипломатичними механізмами, а й здатністю країн формувати ефективні моделі просування власних економічних інтересів у світовому просторі. Посилення геоекономічної конкуренції, фрагментація глобальних ринків, переорієнтація логістичних ланцюгів, технологічна поляризація та зростання ролі економічної безпеки актуалізують потребу у формуванні нових підходів до міжнародної економічної взаємодії. У цих умовах держави все активніше використовують інструменти економічного впливу, інституційного представництва, торговельного позиціонування і стратегічного партнерства як складові наступальної моделі зовнішньоекономічної політики та інтеграції.

Водночас у науковій літературі недостатньо досліджено механізми практичного використання цього індексу при формуванні економічної політики взаємодії та інтеграції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує зростання наукового інтересу до ролі дипломатії як ключового чинника формування міжнародних економічних відносин. У сучасних наукових працях дипломатія розглядається не лише як інструмент зовнішньої політики, але і як важливий механізм забезпечення економічних інтересів держав, включаючи розвиток торгівлі, інвестиційної співпраці та доступу до ресурсів (Valeriy Ryznykov [16]). Значна увага приділяється кількісному вимірюванню дипломатичної активності, зокрема через використання індексу глобальної дипломатії, розробленого Lowy Institute, який дозволяє оцінити масштаб і географію дипломатичних мереж держав [13].

У дослідженнях останніх років підкреслюється, що індекс глобальної дипломатії є важливим аналітичним інструментом для порівняння рівня міжнародної присутності країн та визначення їх потенціалу впливу у світовій економічній системі [9]. Науковці Vano M., Chaudhri Z., Zowghi D. [10] акцентують, що кількість дипломатичних представництв (посольств, консульств, місій) відображає стратегічні пріоритети держави та її участь у глобальних економічних процесах. Водночас сучасні публікації наголошують на обмеженості цього підходу, оскільки індекс переважно фіксує кількісні параметри дипломатичної присутності, не враховуючи якісні аспекти ефективності дипломатії.

Окремий напрям досліджень пов'язаний із трансформацією дипломатії під впливом цифровізації

та новітніх технологій, що розширює інструментарій економічної дипломатії та підсилює її вплив на міжнародні економічні процеси (Баула О. [2], Бігняк О. [5], Петришин О.О. [6], Шаров О [8]). Також у науковому дискурсі підкреслюється взаємозв'язок між розвиненістю дипломатичних мереж і здатністю держав формувати стійкі економічні зв'язки та інтегруватися у глобальні ринки (Балануца О. О. [1], Корольчук Л. та ін. [3]).

Попри значну кількість досліджень, у науковій літературі недостатньо уваги приділено питанням інтеграції індексу глобальної дипломатії у процес формування економічної політики та практичного використання цього інструменту для прогнозування економічних результатів, що зумовлює необхідність подальших досліджень у напрямі поєднання дипломатичних індикаторів із економічними показниками, що дозволить сформувати більш комплексний підхід до аналізу сучасних міжнародних економічних відносин.

Метою статті є обґрунтування ролі Індексу глобальної дипломатії як основи концептуального дизайну наступальної моделі економічної взаємодії та інтеграції, а також визначення ключових напрямів трансформації дипломатичної інфраструктури у механізм активного просування економічних інтересів держав на глобальному рівні.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах трансформації світогосподарської системи дипломатія дедалі більше виходить за межі класичного політичного представництва та перетворюється на багатофункціональний інструмент забезпечення економічної присутності держав у глобальному просторі. Саме тому особливої актуальності набуває дослідження індексу глобальної дипломатії як інтегрального показника міжнародної активності країни, її інституційної спроможності до зовнішньоекономічного позиціонування та формування мережевих механізмів міжнародної кооперації. У цьому контексті дипломатична інфраструктура держави виступає не лише механізмом підтримки політичних відносин, але й важливим фактором просування торговельно-економічних інтересів, інвестиційної експансії, технологічного партнерства та інтеграційної взаємодії.

Концепція індексу глобальної дипломатії базується на оцінюванні масштабу та структури дипломатичної присутності держави у світі, зокрема через кількість посольств, консульств, постійних представництв та інших форм міжнародного інституційного представництва. Одним із найбільш відомих міжнародних вимірників є Global Diplomacy Index, що формується австралійським аналітичним центром Lowy Institute. Даний індекс дозволяє оцінити рівень глобальної включеності держави у міжнародні процеси, а також ступінь її гео економічного впливу через дипломатичні канали [13; 14].

У межах концептуального дизайну наступальної моделі економічної взаємодії індекс глобальної дипломатії може розглядатися як базова аналітична платформа для формування стратегій міжнародної економічної експансії держав. Наступальна модель у даному випадку передбачає активне просування національних економічних інтересів шляхом розширення дипломатичної присутності, формування нових торговельних альянсів, розвитку економічної дипломатії та посилення інтеграційної взаємодії з міжнародними партнерами. Такий підхід зміщує акцент із пасивної адаптації до глобальних процесів на активне конструювання державою власного гео економічного простору впливу.

Особливого значення дипломатична інфраструктура набуває в умовах зростання конкуренції між державами за інвестиційні ресурси, технології, логістичні маршрути та доступ до стратегічних ринків. Країни з розвиненою мережею дипломатичних представництв отримують додаткові переваги у формуванні міжнародних економічних зв'язків, просуванні національного експорту, підтримці бізнесу за кордоном та інтеграції до глобальних виробничих ланцюгів. У цьому аспекті індекс глобальної дипломатії може бути інтерпретований як індикатор потенціалу міжнародної економічної інтеграції держави.

Для України дослідження індексу глобальної дипломатії має особливе стратегічне значення в контексті євроінтеграційних процесів, післявоєнної реконструкції та посилення міжнародної економічної суб'єктності. Розширення дипломатичної присутності України у країнах Глобального Півдня, Азії, Африки та Латинської Америки може стати одним із ключових інструментів диверсифікації зовнішньоекономічних зв'язків та формування нових інтеграційних платформ співробітництва. Водночас розвиток економічної дипломатії здатний забезпечити ефективніше залучення міжнародних інвестицій, технологічного партнерства та фінансової підтримки від міжнародних інституцій.

Концептуально наступальна модель економічної взаємодії та інтеграції країн може ґрунтуватися на синергії трьох ключових компонентів: дипломатичної присутності, економічної активності та інституційної інтеграції. У такій моделі індекс глобальної дипломатії виконує роль системоутворюючого елемента, який відображає здатність держави до формування міжнародних мереж взаємодії та реалізації довгострокових гео економічних стратегій, що дозволяє розглядати дипломатію не лише як інструмент зовнішньої політики, а як механізм економічного розвитку та міжнародної конкурентоспроможності держави. Таким чином, індекс глобальної дипломатії може бути використаний як методологічна основа

для формування нової парадигми міжнародної економічної взаємодії, де дипломатичний потенціал держави трансформується у фактор економічної інтеграції, міжнародного партнерства та глобального розвитку. У сучасному світі саме країни, здатні ефективно поєднувати дипломатичну активність із економічними інтересами, формують нові центри гео економічного впливу та визначають архітектуру майбутньої системи міжнародних відносин.

Індекс глобальної дипломатії є інструментом для оцінювання та порівняння рівня дипломатичних відносин між країнами у світі. Він базується на ряді факторів, які визначають ефективність дипломатичних зусиль країн у вирішенні міжнародних питань та сприянні світовому міжнародному співробітництву. Вперше Індекс дозволив користувачам побачити масштаби офіційної присутності країни за кордоном, де зв'язки були найщільнішими та порівняння дипломатичних мереж країн одна з одною. Це стало основою для нового розуміння відносної ваги, яку країни надають дипломатії, і того, де вони намагалися використовувати її для посилення впливу.

Основними моментами, які варто врахувати в аналізі Індeksu глобальної дипломатії, є: кількість та різноманітність дипломатичних місій, що включає кількість посольств, консульств, постійних місій при міжнародних організаціях та інших дипломатичних представництв країни в інших країнах; рівень дипломатичних відносин оцінюється за наявністю та активністю міжнародних договорів, спільних проєктів, взаємних візитів та інших форм співпраці між країнами; дипломатична активність враховує участь країни в міжнародних організаціях, місіях миротворців, участь у міжнародних конференціях та самі заходи дипломатичного впливу; гнучкість та відкритість дипломатичної політики; спроможність країни швидко реагувати на зміни в міжнародній ситуації та відкритість для співпраці з іншими країнами.

Індекс глобальної дипломатії допомагає країнам оцінити їхні досягнення у сфері міжнародних відносин та визначити напрямки подальшого розвитку дипломатичної стратегії. Розуміння цього індексу дозволяє країнам ефективніше співпрацювати між собою для досягнення загальних цілей стабільності та процвітання у світі. Згідно з дослідженням австралійського інституту Лоуї, Китай має найбільшу дипломатичну мережу у світі, обігнавши в рейтингу свого політичного та економічного суперника США. За останніми даними, Пекін має 275 дипломатичних місій, тоді як Вашингтон – 271 [4].

Таблиця 1

Кількісна характеристика Індeksu глобальної дипломатії провідних країн світу у 2024 році

Ранг	Країна	Загальна кількість місій	Посольства/ Вищі комісії	Консульства/ Генеральні консульства	Постійні представництва	Інші представництва
1	Китай	274	173	91	8	2
2	США	271	168	83	11	8
3	Туреччина	252	145	93	12	2
4	Японія	251	152	66	10	23
5	Франція	249	158	72	18	1
6	росія	243	144	85	11	2
7	Велика Британія	225	156	51	11	7
8	Іспанія	218	116	91	10	1
9	Німеччина	217	148	56	11	2
10	Італія	206	124	74	8	0
11	Бразилія	205	135	58	12	2
12	Індія	201	142	50	5	4
13	Південна Корея	187	114	60	5	8
14	Мексика	161	80	71	8	2
15	Канада	157	98	38	11	10
28	Україна	125	84	26	8	4

Джерело: побудовано авторами на основі [15]

На макрорівні дипломатичні мережі продовжують розширюватися та поглиблюватися, що свідчить про те, що, незважаючи на легкість онлайн-зв'язку, уряди в усьому світі продовжують інвестувати в особисту дипломатію та присутність на місцях. Суперництво великих держав є таким же поширеним у дипломатії, як і в інших галузях, де Сполучені Штати та Китай домінують у рейтингу. Такі проблеми,

як війна Росії в Україні чи економічні проблеми в Південній Африці та Аргентині, також призвели до занепаду мереж деяких країн. Інші країни зменшили свою присутність у певних регіонах зі зміною пріоритетів, а геополітична конкуренція зосередила увагу на Тихому океані та Азії.

Основні результати цього періоду варто прокоментувати з позиції активізації наддержав, зокрема Китай попереду в Африці, Східній Азії та Тихому океані, тоді як Сполучені Штати мають перевагу в Америці, Європі та Південній Азії, війна Росії в Україні обійшлася важкою ціною для її глобального дипломатичного охоплення, Туреччина та Індія швидко розширюють свої дипломатичні мережі в більш багатополлярному світі, європейські міста очолюють список найбільш завантажених дипломатичних столиць, у Дамаску відбулося найбільше відкриття посольств, а в Кабулі було закрито найбільше. В свою чергу геополітична конкуренція спричинила сплеск нових дипломатичних представництв у країнах тихоокеанських островів, Японія є впливовим дипломатичним актором, а Індонезія лідирує за своєю дипломатичною мережею серед країн Південно-Східної Азії. Австралія знаходиться в кінці G20, але лідирує в південній частині Тихого океану [12].

Зовнішня політика європейських держав характеризується вагомим акцентом на демократію та права людини. Такий вектор політики сформувався в Європі як реакція на методи урядування країн соціалістичного блоку. Повна єдність у зовнішній політиці в Європі відсутня – варто хоча б згадати нещодавній вихід Великобританії з ЄС. Проте навряд чи зараз можна говорити про тенденцію до розвалу ЄС, вихід Великобританії дав можливість іншим європейським державам перейти до нових способів співробітництва в тому числі й використовуючи наступальну дипломатію.

Наріжною формою співробітництва європейських держав стало співробітництво у сфері прав людини та безпеки, яке є також сферою діяльності ЄС. Проте спеціальні міжнародні інституції, насамперед, Рада Європи та ОБСЄ, також формують загальний європейський консенсус з багатьох питань, та дозволяють уникнути розбіжностей політичних поглядів. Розгалуженість системи співробітництва в Європі дозволяє відповідним інституціям бути більш неупередженими у питаннях, в яких задіяні політичні інтереси держав. Більше того, ці інституції мають власні принципи та цілі, а також ведуть власну дипломатичну діяльність [5].

Висновки. Індекс глобальної дипломатії є комплексним аналітичним інструментом, що відображає масштаби, інтенсивність та географію міжнародної присутності держав через мережу дипломатичних представництв, консульських установ, багатосторонніх місій та інституцій зовнішньополітичної взаємодії. У сучасних умовах глобальної конкуренції цей індекс набуває не лише політичного, а й виразного економічного значення, оскільки дипломатична присутність держави дедалі більше визначає її можливості щодо просування національних економічних інтересів, інтеграції у міжнародні ринки, формування стратегічних партнерств та залучення інвестиційних ресурсів. Відтак Індекс глобальної дипломатії трансформується з інструмента оцінювання зовнішньополітичної активності у важливий індикатор геоекономічного впливу держави.

У концептуальному вимірі Індекс глобальної дипломатії може розглядатися як основа формування наступальної моделі економічної взаємодії та інтеграції країн, оскільки він відображає інституційну спроможність держави забезпечувати власну присутність у ключових центрах глобальної економіки. Високий рівень дипломатичної розгалуженості створює передумови для ефективного розвитку торговельно-економічних відносин, просування експорту, підтримки національного бізнесу за кордоном, розвитку інноваційного співробітництва та формування нових інтеграційних платформ. У цьому контексті дипломатична мережа виступає не лише каналом політичної комунікації, а й інфраструктурою економічного позиціонування держави у світовому просторі.

Наступальна модель економічної взаємодії передбачає активний, проактивний та стратегічно орієнтований характер міжнародної діяльності держави, спрямований на формування вигідних умов для національного економічного розвитку. На відміну від традиційної реактивної моделі, що здебільшого орієнтується на адаптацію до зовнішніх викликів, наступальна модель базується на системному використанні дипломатичних, економічних, інституційних та інформаційних інструментів для розширення міжнародної присутності країни. Саме тому Індекс глобальної дипломатії може виступати базовим критерієм оцінювання готовності держав до реалізації такої моделі, адже він характеризує рівень інтегрованості країни у глобальні мережі взаємодії.

Особливого значення зазначений підхід набуває в умовах трансформації світової економіки, коли міжнародна інтеграція дедалі більше залежить від здатності держав формувати власні мережі економічного впливу. У цьому аспекті дипломатична присутність стає інструментом забезпечення доступу до нових ринків, участі у глобальних ланцюгах створення доданої вартості, розвитку технологічного партнерства та посилення конкурентних переваг країни. Водночас інтеграція держав у сучасному світі відбувається не лише через формальні міждержавні угоди, а й через інституційне включення у міжнародні економічні, фінансові, інноваційні та логістичні мережі, що значною мірою

забезпечується саме дипломатичною інфраструктурою.

Для України використання Індексу глобальної дипломатії як основи концептуального дизайну наступальної моделі економічної взаємодії є особливо актуальним у контексті європейської інтеграції, післявоєнного економічного відновлення та необхідності посилення геоекономічної суб'єктності держави. Формування ефективної дипломатичної мережі здатне забезпечити не лише політичну підтримку держави на міжнародному рівні, а й створити механізми активного просування українського експорту, залучення іноземних інвестицій, розвитку індустриального партнерства та інтеграції у глобальні економічні процеси. Таким чином, Індекс глобальної дипломатії може розглядатися як стратегічний орієнтир у побудові нової моделі міжнародної економічної взаємодії, заснованої на принципах проактивності, інституційної адаптивності, геоекономічної ефективності та інтеграційної спроможності держав.

Література

1. Балануца О. О. Родзинки дипломатії: навчальний посібник. Дніпро : Середняк Т. К., 2022. 148 с.
2. Баула О.В., Лютак О.М. Цифрова трансформація фінансового сектору світової економіки: тенденції та ризики. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: науковий журнал*. Івано-Франківськ: Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2022. Вип. 18. Т. 1. С. 111-122. / URL: <https://doi.org/10.15330/apred.1.18.111-122>
3. Дипломатія : навч. посіб. / Л. В. Корольчук, О. В.Баула, Н. М. Галазюк, О. М. Зелінська, П. Я. Кравчук, О. М. Лютак, Л. В. Савощ, О. А. Урбан. Луцьк: Волинська друкарня. 2024, 340 с. <https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/586>
4. Індекс глобальної дипломатії: які країни мають найбільший вплив у світі. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2024/03/05/infografika/svit/indeks-hlobalnoyi-dyplomatiyi-yaki-krayiny-mayut-najbilshyj-vplyv-sviti>
5. Історія дипломатії : навч.-метод. посібник / за ред. завідувача кафедри міжнародного та європейського права О. В. Бігняка. Одеса : Гельветика, 2021. 116 с.
6. Петришин О.О. Економічна дипломатія та її роль в забезпеченні економічної безпеки України. *Юридичний науковий електронний журнал Національної академії правових наук України*. С. 113-117 DOI:10.32782/2524-0374/2023-4/25
7. Inside Economic Diplomacy. URL: <https://2009-2017.state.gov/econpodcast/index.htm>
8. Шаров О. М. Економічна дипломатія: основи, проблеми та перспективи : монографія / О. М. Шаров ; Національний інститут стратегічних досліджень. – Київ : НІСД, 2019. – 560 с
9. Australia navigating the Global Diplomacy Index. URL: https://www.aph.gov.au/About_Parliament/Parliamentary_departments/Parliamentary_Library/Research/Research_Papers/2023-24/Australia_navigating_the_Global_Diplomacy_Index (accessed: 03.04.2026).
10. Bano M., Chaudhri Z., Zowghi D. The role of generative AI in global diplomatic practices: a strategic framework [Electronic resource]. – arXiv preprint arXiv:2401.05415, 2023. – Available at: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2401.05415> (accessed: 03.04.2026).
11. Digital diplomacy and international relations. URL: <https://arxiv.org/abs/2401.05415> (accessed: 03.04.2026).
12. China and the United States have the world's largest diplomatic footprints Number of diplomatic posts. URL: https://globaldiplomacyindex.lowyinstitute.org/key_findings
13. Global Diplomacy Index: About [Electronic resource] / Lowy Institute. – URL: <https://globaldiplomacyindex.lowyinstitute.org/about> (accessed: 03.04.2026).
14. Global Diplomacy Index 2023: Key findings [Electronic resource] / Lowy Institute. – Available at: https://globaldiplomacyindex.lowyinstitute.org/2023/key_findings (accessed: 03.04.2026).
15. List of countries by number of diplomatic missions. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_number_of_diplomatic_missions
16. Valeriy Ryezniikov Theoretical aspects of diplomacy, its role in international economic relations. URL: https://www.researchgate.net/publication/328858148_Theoretical_aspects_of_diplomacy_its_role_in_international_economic_relations

References

1. Balanutsa O. O. (2022) Rodzynky dyplomatii [Highlights of diplomacy]. Dnipro: Seredniak T. K., 148 p.
2. Baula O. V., Liutak O. M. (2022) Tsyfrova transformatsiia finansovoho sektoru svitovoi ekonomiky: tendentsii ta ryzyky [Digital transformation of the financial sector of the world economy: trends and risks].

Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu, vol. 18, no. 1, pp. 111–122. DOI: <https://doi.org/10.15330/apred.1.18.111-122> (accessed April 03, 2026).

3. Korolchuk L. V., Baula O. V., Halaziuk N. M., Zelinska O. M., Kravchuk P. Ya., Liutak O. M., Savosh L. V., Urban O. A. (2024) *Dyplomatiia* [Diplomacy]. Lutsk: Volynska drukarnia, 340 p. Available at: Repository of Lutsk National Technical University (accessed April 03, 2026).

4. Indeks hlobalnoi dyplomatii: yaki krainy maiut naibilshyi vplyv u sviti [Global diplomacy index: which countries have the greatest influence in the world] (2024). Available at: Slovo i Dilo (accessed April 03, 2026).

5. Bihniak O. V. (ed.) (2021) *Istoriia dyplomatii* [History of diplomacy]. Odesa: Helvetyka, 116 p.

6. Petryshyn O. O. (2023) *Ekonomichna dyplomatiia ta yii rol v zabezpechenni ekonomichnoi bezpeky Ukrainy* [Economic diplomacy and its role in ensuring the economic security of Ukraine]. *Yurydychnyi naukovi elektronnyi zhurnal Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy*, pp. 113–117. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-4/25> (accessed April 03, 2026).

7. Inside Economic Diplomacy (n.d.). Available at: U.S. Department of State (accessed April 03, 2026).

8. Sharov O. M. (2019) *Ekonomichna dyplomatiia: osnovy, problemy ta perspektyvy* [Economic diplomacy: fundamentals, problems and prospects]. Kyiv: NISD, 560 p.

9. Australia navigating the Global Diplomacy Index (2024). Available at: Parliament of Australia (accessed April 03, 2026).

10. Bano M., Chaudhri Z., Zowghi D. (2023) The role of generative AI in global diplomatic practices: a strategic framework. arXiv preprint arXiv:2401.05415. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2401.05415> (accessed April 03, 2026).

11. Digital diplomacy and international relations (2024). Available at: arXiv (accessed April 03, 2026).

12. China and the United States have the world's largest diplomatic footprints: Number of diplomatic posts (2024). Available at: Lowy Institute Global Diplomacy Index (accessed April 03, 2026).

13. Global Diplomacy Index: About (2024). Available at: Lowy Institute Global Diplomacy Index (accessed April 03, 2026).

14. Global Diplomacy Index 2023: Key findings (2023). Available at: Lowy Institute Global Diplomacy Index (accessed April 03, 2026).

15. List of countries by number of diplomatic missions (n.d.). Available at: Wikipedia (accessed April 03, 2026).

16. Ryzhnikov V. (2018) Theoretical aspects of diplomacy, its role in international economic relations. Available at: ResearchGate (accessed April 03, 2026).

Отримано: 06.04.2026

Прийнято до публікації: 07.05.2026

Опубліковано: 15.05.2026